

Jestlipak ví střední třída, že Velký Reset je frontálním útokem k její likvidaci?

- CZ24 News | 16. září 2022

SVĚT: Ano, je to tak. Jedno promile nejbohatších světových elit už má vymyšleno, jak ještě víc znásobit a upevnit svou pozici v pyramidě moci. No a protože tu nejnížší sociální třídu ožebračit už víc nelze, tak elita světa teď zaostřila svou pozornost na podnikatelskou třídu střední. Jak? Inu tak, že elita dala dohromady hlavy svých nejchytřejších mozků, založila Světové ekonomické fórum a vymyslela si plán, zvaný Velký Reset. Ano, přesně tak. A jak to chtějí udělat?

Inu tak, že se rozhodli ze střední sociální třídy udělat stejně dokonalý proletariát, jakým je dnes třída všech ostatních lidí, kteří již po staletí pracují ve smluvní mzdě. No a nejpikantnějším na celé té myšlence je fakt, že o tomhle všem ti soudobí nejbohatší elitáři tvrdí, že to dělají jen proto, že prý totiž ten jejich budoucí nový kapitalismus potřebuje novou dávku údajného marxismu, aby pracující lid byl v něm ještě šťastnější a spokojenější, než je právě teď.

Jak to vlastně všechno začalo? Dříve velcí soukromí vlastníci výrobních prostředků vždy produkovali rukama a mozky svého zaměstnaneckého proletariátu nějaké výrobky a na platformě místního až světového trhu pak ty výrobky prodávali. Museli se přitom dohadovat s dopravci a s obchodníky a zároveň čelit konkurenci drobného sektoru okrajové malovýroby a prodejních a opravárenských služeb, který zajišťoval jejich hlavním výrobkům místní a maloobchodní distribuční servis.

Postupem času však u průmyslových výrobků korporátní elitáři zjistili, že ten místní sektor servisu jejich produktů si ve svých vlastních nemovitostech příliš dobře podnikatelsky žije z údržby životnosti jejich výrobků. Proč? Inu proto, že trvanlivě udělaný a navíc i rozebíratelný průmyslový produkt je vždy výrobkem opravitelným a tak dlouho vydrží. Jenže, to ale příliš brzdí byznys velkých továren a jejich zisk pak vážne, pokud se nenajde odbytíště v nějakém zahraničí, kde taková výroba ještě neexistuje.

No a tak byla nejprve vymyšlena koncepce zalisovaných nerozebíratelných pouzder spotřebních „strojů“ a přístrojů a do nich byla tajně vkládána koncepční a konstrukční „kurvítka“, přičemž na nějaký čas se pak zezdalo, že tím problém bude vyřešen. Navíc, když mezitím byl i systémově zlikvidován SSSR se svými národními politickými satelity, nastal na pár desítek let na trhu kapitálu klid obzvlášť poté, co průmyslový Západ téměř veškerou výrobu svých jednorázově použitelných výrobků předal do Číny. Do té Číny, známé svou nesmírně levnou pracovní silou, což takové výrobky udělalo ještě levnějšími a zároveň pro vlastníky licencí ještě ziskovějšími než dosud.

Jenže ouha! Předat někam do ciziny svou výrobu znamená, nejen předat tam i výrobní a konstrukční technologii, ale i předvídat počítat s inteligencí techniků a inženýrů v té druhé zemi. Počítat s tím, že nejen oni ty dosavadní produkty dobře licenčně vyrobí, ale že je časem po všech stránkách ještě zdokonalí. Jenže, pak už to nemusí být placená licenční výroba, ale nové původní a dokonalé zboží od cizího výrobce. Zboží, které ten, kdo ho už dál nechtěl levně vyrábět, je nyní bude muset sám a možná hodně draho kupovat.

Konceptuální super-elita světa se tedy zamyslela podruhé a dostala nápad: Je třeba to zboží pro trh přímo neprodávat, ale je nutno už konečně začít pracovat stylem bank. Jak? Inu tak: Produkty zapůjčovat, lidi zadlužovat a zkrátka peníze už od jen digitálně a tedy fiktivně „kupujících“ vyžadovat předem a pokud to jen trochu bude možné, lidem veškeré pro ně životně důležité produkty dočasně

za předem složený poplatek pronajímat a půjčovat. Stručně řečeno, už konečně začít realizovat tu reaganovskou ekonomiku služeb v plné parádě. Pokud se navíc to vše doplní ještě o stejný jednotný základní příjem pro všechny, tak bude dílo už konečně hotovo.

No a samozřejmě bude též zapotřebí, příslušnými právními normami si předem tohle všechno ošetřit v tom smyslu, aby ti megakorporátní (nyní už jen) „poskytovatelé služeb“ si mohli svobodně svévolně určovat smluvní podmínky svých půjčovatelských a pronajímatelských transakcí. K tomu pak zbude už jen zařídit maličkost: Skoupit maximum dosažitelných ziskově zdrojových nemovitostí a výrobních a dopravních kapacit, které zakoupit je v dané době ještě maximálně možné a pak státem korporací ty zbývající nemovitosti už konečně pořádně a tvrdě zdanit.

No a tak se potom už konečně konečně splní sen inženýra lidských duší a strojního profesora Schwaba. Sen, že kompletně všichni lidé na planetě Zemi (ovšem krom elit korporátního WEF-u) už konečně proletářsky a údajně novo-marxisticky nebudou mít nic a budou si jen užívat rozkoš ze zapůjčování a pronajímání výrobků a služeb od megakorporací nebohatších elit – a přitom budou nesmírně smluvně blaženi a šťastni.

Ovšem ale pouze do té doby, dokud se jim nestane nějaká chybička na kreditním digitálním účtu v jejich povinně smluvní bance a nepřijde k nim s ozbrojenými gorilami nějaký smluvní korporátní exekutor a nevezme jim od pusy poslední krajíc chleba a k tomu střechu nad hlavou. Inu zkrátka, dobro došli, milá a brzy už proletářská bývalá střední třída! Střední sociální třída všech někdejších fanoušků tržně svobodného kapitalismu!

Nu a kdo nevěří, ať na internet běží a najde si tam mimo jiné i jedno krátké a středně podnikatelsky velice rozčilené video, které mu o této věci řekne pěkně polopatě ještě trochu víc.

AUTOR: PPK

[ZDROJ](#)